

„RANGKÓRSÁG“

ezimű 3 felvonásos társadalmi vígjátékra.

„Rangkórság“ ezimű verses vígjátékot a Teleki-féle pályázaton a beérkezett 23 pályamű között a második helyet vívta ki magának. Az akadémiái jelentés hosszasabban foglalkozott vele s a szigorú akadémiái szempont szerint a második felvonás közepéig a eselekmény „bár nem sok leleménnyel“ elég jól halad. Onnantól fogva sem a eselekmény drámaisága, egysége bomlik meg, de a bírálat szerint a darab iránya „ez é l z a t o s“ és „ez é l z a t o s s á g á b a n d u r v a l e s z.“

Véleményem szerint a vígjáték a dráma szabályai szerint bírálendő el, s a bírálónak nem áll jogában kritikai boeczkés alá venni az eszmét, melyet az író maga elé kitűzött, mely, hogy úgy fejezzem ki magam, a vígjáték fölött lebeg s hallgatólagosan nyer kifejezést.

Hogy mily irányban akarja valamely író neveltsége tenni kora hibáit és bűneit, az egészen az ő egyéni felfogásától függ. Minden irányvígjáték — milyen a „Rangkórság“ is, — rokon- s ellenszenvvel találkozik, de a higgadt bíráló minden rokon- és ellenszenvtől menten a vígjátékot csak mint olyant tekintí, s nem az író „privát“ meggyőződését, de azt tűzi ki bírálatára tárgyául, hogy a vígjáték megfelel-e köllékeinek: van-e benne egészséges, egységes eselekmény, jellemeiben következetesség, eselekményekben eleven humor, olykor éles satyra stb.?

Nem akar ez polemia lenni az akadémiái bírálattal szemben. Az akadémia tekintélye előtt meg kell hajolnunk s a esekelyebb mérvű elismerést is köszönettel fogadjuk. De talán az írói önérzet nem lépi túl korlátait, ha működését, melyet az akadémia is eléggé méltányolt — nagyobb körben akarja ismertetni, ha hosszú időn át, almatlan éjszakakon keresztül alkotott művét tágabb kritikai forum elé boesajtvá, mindjárt nem is diesőseget s elismerést, de komoly utmutatást, tanítást óhajt a jövőre nyerni.

E czél vezérel „Rangkórság“ ezimű vígjátékot közreboesajjtásánál, s meg vagyok róla győződve, hogy intencióban a n. é. közönség támogatása fog kísérni.

A „Rangkórság“ esinos kiállításban **f. évi június végével** fog megjelenni, miért is tisztelettel fölkérem szíves gyűjtőimet, hogy ez íveket tájékozás okaert **f. évi ápril hó végéig** kezeimhez juttatni sziveskedjenek.

Elofizetési ára: diszpeidányban 2 frt. finom velin papíron, fűzve 1 frt, — olesőbb kiadásban 50 kr.

A n. é. közönség hazafias támogatását várva, maradtam

Zomborban 1884. márczius hó 30-an.

Tisztelettel

Müller Gyula.